

هومن جعفری
روزنامه‌نگار ورزشیبه احترام مس
و مربی طلایی اش

محمد ربیعی، در طول سال‌های اخیر، پله پله موفقیت خودش را ساخت و خودش را به فوتبال ایران اثبات کرد. بدون آنکه اسم و رسمی داشته باشد، بدون آنکه از این مربی‌های یک شبه نامدار باشد و تیم دستش بگیرد و خراب کند، بدون آنکه وصل باشد به آخور دلال‌های کاسپ کار و حیثیت خودش را با درصد و پول تاخت بزند، به آرامی مسیری را طی کرد که جز تحسین نمی‌شود چیزی برایش نوشت. شخصیت آرام و منطقی او در کنار شیوه فنی و قابل دفاع تیمش، نیاز به تحسین ندارد چه او دیگر غریبه‌ای نیست که بین آدم‌های نام آشنا وارد شده باشد و اسم و رسمش را دیگران ندانند! او یک مربی اسم و رسم‌دار است که می‌تواند و لیاقتش را دارد که تیم‌هایی بزرگتر از مس رفسنجان را هم هدایت کند. مس او، هرچند نخستین شکست خود در فصل اخیر را مقابل پرسپولیس تجربه کرد اما در قامت یک تیم بازنده ظاهر نشد. اشتباه فردی یک مدافع و تقدیم پناستی به حریف سبب شد تا نخستین باخت مس در جدول ثبت شود. آینده مس رفسنجان با محمد ربیعی درخشان و امیدوار کننده است. درست مانند آینده خود ربیعی. او لیاقت نخستین روی نیمکت‌های بزرگتر را هم دارد.

بازنده‌های سربلند هفته نهم

سام ستارزاده
روزنامه‌نگار ورزشی

از زمان حضور در لیگ آزادگان، مسی‌های رفسنجان تنها یک بار در فصل گذشته موفق به فرار از شکست مقابل پرسپولیس شده‌اند. علی ربیعی چه با بادران و در جام حذفی و چه با مس رفسنجان و در لیگ برتر، در رویارویی با پرسپولیس همیشه بازنده از ورزشگاه خارج می‌شده؛ اما پس از هر بازی، حسارتی که تیمش در میدان مسابقه به

نمایش گذاشته بود، مورد تحسین و جلب توجه بینندگان قرار می‌گرفت. رفسنجانی‌ها نخستین شکست این فصل‌شان را نیز در ورزشگاه خالی آزادی و مقابل پرسپولیس متحمل شدند؛ اما فارغ از نتیجه، نشان دادند یک تیم باشخصیت و شایسته هستند. تک‌گلی که حامد لک، ستاره خوش‌لیاس مس دریافت کرد، نه روی یک اشتباه یا ضعف تیمی، بلکه روی پناستی‌ای رقم خورد که از اشتباه فردی رامتین سلیمان‌زاده به دست آمد؛ آن‌هم

در شرایطی که خود سلیمان‌زاده در کنار شاهین توکلی و جفرسون باهیا، از پس مهار بورگن لوکادیای تیزهوش به خوبی برآمده بودند. با این وجود، شاگردان ربیعی ۷۵ دقیقه بازی را سرشار از انگیزه و بدون اینکه دچار از هم گسیختگی شوند، روی دروازه پرسپولیس فشار آوردند. پرس از بالای دیدنی رفسنجانی‌ها، بارها میهمان سپیدپوش را در شرایطی در موقعیت حمله قرار داد که ۶ بازیکن آنان روی دروازه قرمزها خیمه

زده بودند. بازی تک‌ضرب و روان مس رفسنجان، دو مرتبه لوسیانو پریرای تمام ناشدنی را در موقعیت‌هایی برای گلزنی قرار داد که اگر اندکی خوش‌شانس‌تر بود، می‌توانست از آنان یک امتیاز برای رفسنجانی‌ها به ارمغان بیاورد. خط دفاع مسی‌ها که نقطه اتکای این فصل آنان است، پیش‌تر مقابل گل‌گهر، فولاد و تراکتور گلین‌شیت ثبت کرده بود. چه بسا اگر هند نا به جای سلیمان‌زاده نبود، آنان می‌توانستند نوار گل‌زنی

سرخ‌پوشان را مستحکم‌تر هم بسازند. اما با این وجود، بازنده‌های سربلند هفته نهم لیگ بیشتر بازی‌های دشوارشان را پشت سر گذاشته‌اند و در شش هفته پیش‌رو، تنها استقلال و سپاهان می‌توانند ترمز آنان برای اضافه شدن به کورس قهرمانی باشند. البته مسی‌های سرسخت در عمل نشان داده‌اند که از نام هیچ رقیبی در لیگ برتر ترس و ابایی ندارند و می‌خواهند با همین روحیه جاه‌طلبانه، به آرامی جای‌شان را میان نام‌های مدعی لیگ باز کنند.

پرفورمنس رقت‌آور پرسپولیس

قصه غروب پاییز

آیسان سعیدی
روزنامه‌نگار

پرسپولیس مقابل مس رفسنجان یک تیم منفعل بود. تیمی محتاط و کم‌رمق که بیشتر از آنکه به دنبال فوتبال مالکانه و رو به جلو باشد - همان وعده‌ای که گل‌محمدی آن را داده - فوتبال اقتصادی و حسابگرانه را در دستور کار داشت. فوتبالی به غایت ملال‌آور و محافظه‌کارانه که هیچ‌کس را راضی نکرد. پرسپولیس که بی‌تردید یکی از پرستاره‌ترین و شاید پرستاره‌ترین تیم فصل جاری لیگ برتر به شمار می‌رود و با این کلونی پرستاره باید فوتبالی متفاوت‌تر، چشم‌نوازتر و البته تاکتیکی‌تر را بازی کند اما آنچه از پرسپولیس در برابر مس رفسنجان و حتی چند هفته اخیر دیده‌ایم، تهی از این ویژگی‌هاست. اتفاقی که البته در تداوم فصل پیش است. پرسپولیس در فصل پیش آشکارا یک تیم محافظه‌کار، محتاط و ملال‌آور بود که هیچ نشانی از قهرمان چند سال اخیر ایران نداشت. تیمی که به واسطه مشکلات بیرون زمین از ستاره‌های تأثیرگذار و کلیدی تهی شد و همین خروج ستاره‌ها روی کیفیت کار سرخ‌ها تأثیر شگرفی گذاشت. پرسپولیس تحت تأثیر همین شرایط تغییر دکترین داد و از فوتبال مالکانه و تهاجمی به فوتبال اقتصادی و حسابگرانه استراتژی خود را عوض کرد. فصل گذشته هر زمان که از گل‌محمدی در نقد شیوه بازی و مانیفست این تیم سؤال می‌شد، نداشتن بازیکن، جدایی ستاره‌ها، مصدومیت و افت بازیکنانش را بهانه می‌کرد تا شکل بازی تیمش را توجیه کند. تیمی که افتان و خیزان در لیگ طی طریق می‌کرد و هرگز صلابت نداشت. با این مسیر مشخص

بود که پرسپولیس برای تکرار قهرمانی کار دشواری خواهد داشت. چه آنکه رسیدن به قله با سینه ممکن نیست. اتفاقی که در پایان فصل سبز شد تا یحیی گل‌محمدی در تابستان دست به جراحی عمیق زده و تیمش را کاملاً دگرگون کند. سرخ‌ها در تابستان بیشترین ورودی و خروجی را داشتند و نکته کلیدی اینکه ورودی‌ها را جملگی ستاره‌های دانه درشت تشکیل می‌دادند تا اسکواد سرخ‌ها در فصل جدید کاملاً زیر و رو شود. با این جراحی عمیق و صید ستاره‌ها همه چشم انتظار بودند که در فصل جدید یک پرسپولیس متفاوت را ببینیم اما پرفورمنس سرخ‌ها هرگز مطابق انتظارات نبوده. منهای چند جرقه ریز و گهگاهی، پرسپولیس هنوز نتوانسته چهره یک مدعی مقتدر، باصلابت و البته چشم‌نواز را نشان دهد و همین سبب شده هیچ‌کس از پرسپولیس فصل جاری تقریباً راضی نباشد. تیمی که آشکارا همان کلونی رقت‌آور و محافظه‌کار فصل گذشته است با این تفاوت که در تمامی پست‌ها ستاره‌ها توپ می‌زنند. آنچه کیفیت نومیدکننده تیم فصل جاری را غیرقابل تحمل‌تر می‌کند. یحیی گل‌محمدی باید هر چه زودتر کیفیت تیمش را مطابق انتظارات کند. انتظاری که از یک تیم پرستاره داریم. این پرسپولیس، دوست‌داشتنی نیست.

ایمان شیرازی
روزنامه‌نگار ورزشیاین بردها به ما
نمی‌چسبند آقایی!

پرسپولیس‌ها بالاخره بعد از سه هفته طعم برد را چشیدند اما بردی که زیاد هم به دل هواداران این تیم ننشست. شاگردان یحیی پس از باخت مقابل تراکتور و مساوی مقابل سپاهان در بازی هفته نهم مقابل مس رفسنجان با یک گل به پیروزی رسیدند، تنها گل بازی را لوکادیا از روی نقطه پناستی به ثمر رساند. شاید اگر این پناستی رخ نمی‌داد دو تیم تا صبح هم بازی می‌کردند موقعیت خطرناکی روی دروازه‌ها رخ نمی‌داد و گلی را نمی‌دیدیم. برای شاگردان ربیعی طبیعی است که بخواهند مقابل پرسپولیس بسته بازی کنند و بیشتر به دنبال گل نخوردن باشند اما در طرف دیگر داستان کاملاً متفاوت است. پرسپولیس‌ها که فصل را با خریدهای گرانقیمت و بیدگ کشیدن لقب رئال مادرید آغاز کرد حالا در بازی‌ها نشانی از یک تیم کهکشانی ندارد. ستاره هلندی قرمزها که چند هفته‌ای بود موتور گلزنی‌اش خاموش شده بود بار دیگر با گلزنی جایگاه خودش را با ۵ گل در صدر جدول گلزنان لیگ تثبیت کرد اما بجز ضربه پناستی بیشتر شاهد قدم زدن لوکادیا در زمین بازی بودیم. شیخ دیاباته باقی قرمزها نیز بالاخره پس از گذراندن دوران مصدومیتش فرصت بازی پیدا کرد اما او نیز نشان داد برای رسیدن به فرم ایده‌آلش زمان زیادی لازم دارد. نه تنها شیخ بلکه کل تیم یحیی!

پرسپولیس یحیی؛ همان همیشگی

مازیار فیروزی
روزنامه‌نگار ورزشی

هفته نهم رقابت‌های لیگ برتر و باز هم همان ترکیب همیشگی یحیی. اینکه می‌گوییم همیشگی به معنی

این نیست که مثلاً یک بازی کمال را بازی ندهد یا یک بازی امیری یالک را. نکته اینجاست که به نظر می‌رسد یحیی گل‌محمدی تا مجبور نباشد حاضر نمی‌شود دست به ترکیب بزند. شاید از دید او دست نزدن به ترکیب برنده در دستور کار است اما مگر بازی مقابل مثلاً استقلال با بازی مقابل هوادار یک تاکتیک خاص

دارد؟ یا فرمول یک چیز است و اصرار که باید از همان همیشگی استفاده شود؟ در ۹ هفته اخیر، خلاقیت زیادی از یحیی گل‌محمدی برای چیدمان ترکیب دیده نشده است و می‌توان برآحتی حدس زد که ترکیب پرسپولیس برای بازی بعدی مقابل ملوان چه چیزی است؟ شاید از دید خود یحیی این بهترین تصمیم باشد اما در دنیای روز فوتبال که بدون شک متکی به علم روز است نمی‌شود همیشه همان همیشگی بود.

حالا زمانی که تیم دارد نتیجه می‌گیرد و پرسپولیس در صدر است شاید هیچ گله و شکایتی از سوی هواداران نباشد اما امان از روزی که تیم نتیجه نگیرد! یحیی باید برنامه مدونی داشته باشد و اصرار به ترکیبی که از نظرش همیشه برنده است نداشته باشد.

حواس مدافعان رقیب پرت لوکادیا

یونس علیزاده
روزنامه‌نگار ورزشی

وقتی یک مهاجم عالی در ترکیب داشته باشید، مدافعان حریف بیش از آن که نگران شرایط و وضعیت بازی باشند، به این فکر می‌کنند که مقابل آن مهاجم غافلگیر نشوند. این موضوع بارها ثابت

شد و در مصاحبه بازیکنانی که مقابل نیماز یا مسی قرار می‌گرفتند، مشهود بود. آنها می‌گفتند به قدری به مهار کردن مسی فکر می‌کردیم که یادمان رفته بود جزئی از پازل تاکتیکی تیم‌مان هستیم و دچار اشتباه شدیم. همین موضوع برای رقیبای پرسپولیس هم اتفاق افتاده است. آنها بیش از اندازه لازم حواس‌شان به لوکادیا است و به همین علت تمرکز زیادی روی بازی خودشان ندارند و گرنه کدام مدافعی آن طور روی یک کرنر ساده و یک ارسال عادی به تیم حریفش پناستی تقدیم می‌کند؟ انتظار می‌رفت مس رفسنجان بتواند برابر

پرسپولیس طاقت بیاورد و بازی بهتری ارائه کند. حتی می‌گفتند شاید بازی به خاطر ترافیک مهاجمان در هر دو طرف، پرگل و جذاب شود اما با همان بهانه‌های قدیمی، بازی را کنترل کردند و یک برد اقتصادی نصیب تیمی شد که لوکادیا داشت. تیمی که مدافعان حریف را به اشتباه انداخت و این بار، پناستی را به آدم درستی داد تا به گل تبدیل کند.